

31973L0148

L 172/14

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1973.6.28.

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1973. május 21.)

a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás területén a tagállamok állampolgárainak Közösségen belüli mozgására és tartózkodására vonatkozó korlátozások eltörléséről

(73/148/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 54. cikke (2) bekezdésére és 63. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásainak eltörlését célzó általános programokra ⁽¹⁾ és különösen annak II. címére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a Szerződés és az általános programok értelmében a letelepedési és a szolgáltatásnyújtási szabadság korlátozásainak eltörlését követően a személyek szabad mozgása maga után vonja a Közösségen belüli szabad mozgás és tartózkodás korlátozásainak eltörlését is a tagállamok azon állampolgárainak esetében, akik egy másik tagállam területén kívánnak letelepedni vagy szolgáltatást nyújtani;

mivel a letelepedés szabadsága akkor valósul meg teljesen, ha a letelepedési szabadság jogát gyakorolni kívánó személyek számára biztosítják a határozatlan idejű tartózkodás jogát; mivel a szolgáltatásnyújtás szabadsága megköveteli, hogy a szolgáltatásokat nyújtó és igénybe vevő személyeket tartózkodási jog illesse a szolgáltatásnyújtás időtartamára;

mivel a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás tekintetében a tagállami állampolgárok Közösségen belüli mozgására és

tartózkodására vonatkozó korlátozások eltörléséről szóló, 1964. február 25-i tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ megállapította az e területen önálló vállalkozói tevékenységekre vonatkozó szabályokat;

mivel a tagállami munkavállalók és családtagjaik Közösségen belüli mozgására és tartózkodására vonatkozó korlátozások eltörléséről szóló, 1968. október 15-i tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, amely az azonos címet viselő 1964. március 25-i irányelvet ⁽⁶⁾ váltotta fel, időközben módosította a foglalkoztatottakra alkalmazandó szabályokat;

mivel az önálló vállalkozók és családtagjaik Közösségen belüli mozgására és tartózkodására vonatkozó rendelkezéseket hasonlóképpen javítani kell;

mivel a külföldiek mozgására és tartózkodására vonatkozó, a közrend, a közbiztonság és a közegészség szempontjából indokolt külön intézkedések összehangolása már az 1964. február 25-i tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ tárgyát képezi,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

(1) A tagállamok ezen irányelv értelmében eltörlik a következő személyek mozgására és tartózkodására vonatkozó korlátozásokat:

⁽¹⁾ HL 2., 1962.1.15., 32/62. és 36/62. o.

⁽²⁾ HL C 19., 1972.2.28., 5. o.

⁽³⁾ HL C 67., 1972.6.24., 7. o.

⁽⁴⁾ HL 56., 1964.4.4., 845/64. o.

⁽⁵⁾ HL L 257., 1968.10.19., 13. o.

⁽⁶⁾ HL 62., 1964.4.17., 981/64. o.

⁽⁷⁾ HL 56., 1964.4.4., 850/64. o.

- a) egy tagállam azon állampolgárai, akik egy másik tagállamban már letelepedtek, vagy le kívánnak telepedni szolgáltatások nyújtásának céljából;
- b) a tagállamok azon állampolgárai, akik szolgáltatások címzettjeként a szolgáltatást egy másik tagállamban kívánják igénybe venni;
- c) ezen állampolgárok házastársai és 21 éven aluli gyermekei állampolgárságtól függetlenül;
- d) ezen állampolgárok és házastársaik felmenő és lemenő ági rokonai, amennyiben az előbbieket eltartottjai, állampolgárságtól függetlenül.

(2) A tagállamok a beutazáskor kedvező bánásmódban részesítik az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott állampolgárok és az ilyen állampolgárok házastársainak további családtagjait, amennyiben e családtagok az állampolgár vagy házastársnak eltartottjai, vagy a származási országban velük közös háztartásban éltek.

2. cikk

(1) A tagállamok az 1. cikkben említett személyeknek biztosítják a jogot arra, hogy felségterületüket elhagyják. Ez a jog érvényes személyazonosító igazolvány vagy útlevél egyszerű felmutatásával gyakorolható. A családtagok az őket eltartó állampolgárral azonos jogokat élveznek.

(2) A tagállamok jogszabályaikkal összhangban állampolgáraik számára olyan személyazonosító igazolványt vagy útlevelet állítanak ki, vagy újítanak meg, amely feltünteti az okirat tulajdonosának állampolgárságát.

(3) Az útlevélnek érvényesnek kell lennie a tagállamokban és a tagállamok közötti közlekedés során közvetlenül érintett országokban. Abban az esetben, ha az útlevél az egyetlen olyan okirat, amellyel az országot jogszerűen el lehet hagyni, az útlevél érvényességi ideje legalább öt év.

(4) A tagállamok az 1. cikkben említett személyektől nem kérhetnek kilépési vízumot vagy ezzel egyenértékű okiratot.

3. cikk

(1) A tagállamok az 1. cikkben említett személyek számára biztosítják a jogot arra, hogy felségterületükre lépjenek érvényes személyazonosító igazolvány vagy útlevél egyszerű felmutatásával.

(2) Kizárólag azon családtagok esetében kérhető beutazóvízum vagy ezzel egyenértékű okirat, akik a tagállamok egyikének állampolgárságával sem rendelkeznek. A tagállamok gondoskodnak minden olyan eszközről, amely az ezen személyek számára szükséges vízumok megszerzését megkönnyítik.

4. cikk

(1) Minden tagállam biztosítja a határozatlan idejű tartózkodás jogát más tagállamok azon állampolgárainak, akik az előbbi tagállam területén azzal a céllal kívánnak letelepedni, hogy ott önálló vállalkozói tevékenységet folytassanak, amennyiben az e tevékenységekre vonatkozó korlátozásokat a Szerződés alapján eltörlték.

A tartózkodási jog igazolására okiratot állítanak ki „Tartózkodási engedély az Európai Közösség tagállamának állampolgára számára” címmel. Ez az okirat a kibocsátás időpontjától számított legalább öt évig érvényes, és minden további nélkül megújítható.

A hat egymást követő hónapot meg nem haladó távollét és a tartózkodás katonai szolgálat okán történő megszakítása nem érinti a tartózkodási engedély érvényességét.

Érvényes tartózkodási engedély nem vonható vissza az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett állampolgártól kizárólag azért, mert akár betegség, akár baleset következtében átmenetileg munkaképtelenné vált.

Azoknak az első albekezdésben nem említett tagállami állampolgároknak, akik egy másik tagállam területén a tagállam jogszabályai értelmében egy tevékenység végzésére jogosultak, az adott tevékenység végzésére kiadott engedély érvényességi idejével azonos időtartamra a tartózkodás jogcímét igazoló okiratot állítanak ki.

Mindazonáltal azok az első albekezdésben említett állampolgárok, akikre tevékenységük változása miatt a továbbiakban az előző albekezdés rendelkezései érvényesek, tartózkodási engedélyüket egészen annak lejártáig megtartják.

(2) Szolgáltatásokat nyújtó és igénybe vevő személyek esetében a tartózkodási jog érvényességének időtartama megegyezik a szolgáltatásnyújtás időtartamával.

Ha ez az időszak a három hónapot meghaladja, az a tagállam, amelynek területén a szolgáltatásokat nyújtják, e jog igazolására a tartózkodás jogcímét igazoló okiratot állít ki.

Amennyiben ez az időszak a három hónapot nem haladja meg, az a személyazonosító igazolvány vagy útlevél, amellyel az

érintett személy az adott állam területére lépett, elegendő a tartózkodás időtartamára. A tagállam mindazonáltal megkívánhatja az érintett személytől annak bejelentését, hogy az állam területén tartózkodik.

(3) Azon családtagok részére, akik a tagállamoknak nem állampolgárai, tartózkodási okmányt állítanak ki, amelynek érvényességi ideje megegyezik az azon állampolgárnak kiadott okirat érvényességi idejével, akinek az érintett családtag az eltartottja.

5. cikk

A tartózkodási jog az érintett tagállam egész területén érvényes.

6. cikk

A tagállamok a tartózkodási engedély vagy a tartózkodás jogcímét igazoló okirat kérelmezőjétől kizárólag a következő okiratok bemutatását kérhetik:

- a) az a személyazonosító igazolvány vagy útlevél, amellyel a kérelmező az állam felségterületére lépett;
- b) annak bizonyítéka, hogy a kérelmező az 1. és 4. cikkben említett személyek valamely csoportjába tartozik.

7. cikk

(1) A tagállamok állampolgárainak kiadott tartózkodási okmányokat díjmentesen állítják ki és újítják meg, vagy olyan összeg ellenében, amely nem haladja meg a személyazonosító igazolványok kiállításáért a tagállam állampolgárai által fizetendő illetékeket és adókat. E rendelkezések érvényesek azokra az okiratokra és igazolásokra is, amelyekre a tartózkodási okmányok kibocsátásához és megújításához van szükség.

(2) A 3. cikk (2) bekezdésében említett vízumok díjmentesek.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az (1) bekezdésben említett okiratok megszerzésére szolgáló előírások és eljárások egyszerűsítése érdekében.

8. cikk

A tagállamok nem térnek el ezen irányelv rendelkezéseitől, kivéve ha azt a közrend, a közbiztonság vagy a közegészségügy szempontjai indokolják.

9. cikk

(1) A tagállamok az ezen irányelvről szóló értesítéstől számított hat hónapon belül meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések azon módosításairól, amelyek a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás tekintetében az 1. cikkben említett személyek mozgásához és tartózkodásához a továbbiakban is szükséges okiratok kibocsátására szolgáló előírások és eljárások egyszerűsítését célozzák.

10. cikk

(1) A külföldiek mozgására és tartózkodására vonatkozó, a közrend, a közbiztonság és a közegészség szempontjából indokolt külön intézkedések összehangolásáról szóló, 1964. február 25-i tanácsi irányelvet mindaddig alkalmazni kell, amíg a tagállamok ezt az irányelvet végre nem hajtják.

(2) Az (1) bekezdésben említett irányelv értelmében kiadott tartózkodási okmányok a következő lejáratú időpontjukig érvényesek maradnak.

11. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1973. május 21-én.

a Tanács részéről

az elnök

E. GLINNE